Raad van State

200708797/1
Datum uitspraak: 18 januari 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/44219 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 13 december 2007 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 23 november 2007 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 13 december 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 17 december 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. A.A. Snijders, ambtenaar van Staat.

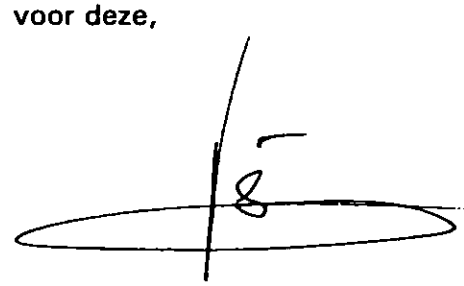
w.g. Offers
lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Snijders
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 18 januari 2008

279
Verzonden: 18 januari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

9

POLITIE

• IJsselland

Postadres Postbus 611
8000AP ZWOLLE

Regio IJsselland
Korpsonderdeel 4 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door J.A. Vis
Telefoon 038- 498 33 55
Fax 038 498 33 80
V-nummer / Zaak / Zaak - 23/11/2007
Datum 23/11/2007
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Jan Antoon Vis, inspecteur van het regionaal politiekorps IJsselland,
belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, let met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam	:
Voorna(a)m(en)	:
Geboortedatum	:
Geboorteplaats	:
Geboorteland	: Libanon
Nationaliteit(en)	: Palestijnse
Geslacht	: mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

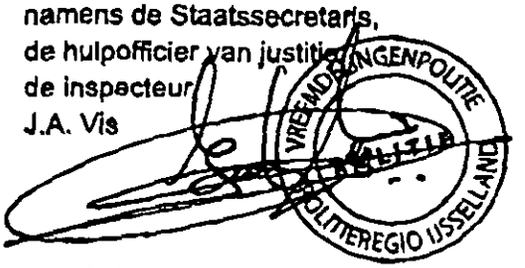
- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
- Verdacht wordt van het plegen van een misdrijf
- onvoldoende duurzame en zelfstandige middelen van bestaan; internationale betrekkingen (Dublinoverdacht naar Duitsland)

De maatregel is opgelegd:

Plaats	: Zwolle
Datum	: 23/11/2007

Tijd : 14:30 uur.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de inspecteur,
J.A. Vis

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

AFSCHRIFT

Uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
nevenzittingsplaats Zwolle

Sector Bestuursrecht, Enkelvoudige Kamer voor Vreemdelingenzaken
Registratienummer: Awb 07/44219

Uitspraak op het beroep tegen de bewaring op grond van artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)
in het geding tussen:

geboren op
Staatloos,
IND dossiernummer 0706.24.0003,

thans verblijvende op de Detentieboot te Dordrecht,
raadsman mr. R.C. van den Berg,
eiser;

en

De Staatssecretaris van Justitie,
vertegenwoordigd door mr. A.J. Lange,
ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND),
verweerder.

1. Procesverloop

Op 23 november 2007 is eiser, die geen rechtmatig verblijf in Nederland heeft, met het oog op de uitzetting in bewaring gesteld omdat het belang van de openbare orde de inbewaringstelling vordert (artikel 59, eerste lid aanhef en onder a, Vw 2000).

Op 24 november 2007 heeft eiser tegen de maatregel van bewaring beroep ingesteld. Het beroep strekt tevens tot een verzoek om toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter zitting van 6 december 2007. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn raadsman. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Overwegingen

Ter zitting heeft verweerder verklaard dat de grond 'geen vaste woon- of verblijfplaats' komt te vervallen.

Eiser heeft betoogd dat ten onrechte aan de maatregel van bewaring ten grondslag is gelegd dat hij niet beschikt over een identiteitsdocument als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000), omdat hij over een w-document heeft beschikt.
Dit betoog faalt. Niet is gebleken dat eiser rechtmatig verblijf geniet op grond van artikel 8. aanhef onder h, nu het indienen van een rechtsmiddel tegen de besluiten, waarin de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd is afgewezen en de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken' niet in behandeling is genomen, geen schorsende werking heeft. Onder die omstandigheden kan een w-document niet worden aangemerkt als document als bedoeld in artikel 4.21 Vb 2000.

Eiser heeft voorts aangevoerd dat ten onrechte de grond 'onvoldoende middelen van bestaan' aan de maatregel van bewaring ten grondslag is gelegd. De rechtbank volgt eiser niet in zijn betoog, nu hij enkel via het Centraal Orgaan opvang Asielzoekers geld ontvangt, waardoor geen sprake is van zelfstandige en duurzame middelen van bestaan.

De grond 'verdacht van het plegen van een misdrijf' heeft eiser niet betwist.

Ten slotte is eiser van mening dat de grond 'zich niet aan de vertrektermijn gehouden' ten onrecht aan de maatregel van bewaring ten grondslag is gelegd.
Nu verweerder heeft aangegeven dat eiser in het kader van de 'Dublin-claim' onder begeleiding zal worden overgedragen aan de Duitse autoriteiten, is deze grond ten onrechte aan de maatregel van bewaring ten grondslag gelegd. Eiser mag immers Nederland niet zelfstandig verlaten.

Het feit dat twee gronden aan de maatregel van bewaring ontvallen, leidt er niet toe dat de maatregel onrechtmatig geacht moet worden, aangezien meer gronden aan de maatregel ten grondslag zijn gelegd die (in samenhang bezien) de maatregel kunnen dragen.

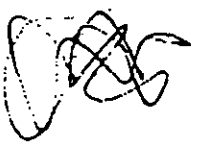
Ten slotte heeft verweerder de belangenafweging ten nadele van eiser kunnen laten uitvallen, omdat eiser zich aan het toezicht onttrekt. Verweerder heeft daarbij van belang kunnen achten dat eiser reeds in 2003 in Zwitserland om verlening van een verblijfsvergunning asiel heeft verzocht en drie maal in Duitsland is opgepakt, wat heeft geresulteerd in een inreisverbod voor Duitsland.

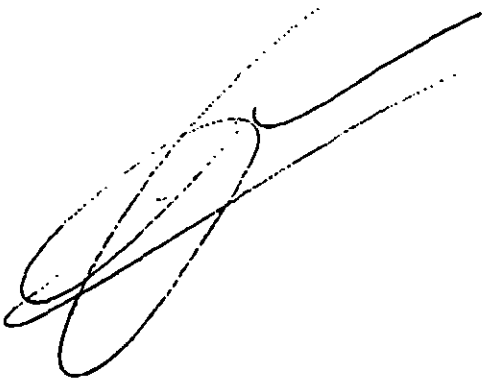
Het beroep is ongegrond. Daarom kan geen schadevergoeding worden toegekend.

3. Beslissing

De rechtbank
- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.F.M.J. Bouwman, als rechter, en mr. E.M. Gemser, als griffier, en in het openbaar uitgesproken op 13 DEC 2007

Afschrift verzonden op: 13 DEC 2007

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak binnen een week na verzending daarvan hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", posthus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.
Artikel 85 Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Algemene wet bestuursrecht (herstel verzuim) is niet van toepassing.

LANGSTRAAT ADVOCATEN

mr. R.C. van den Berg
mr. P.L.M. Stieger *
mr. T.C.F.M Vermeulen

Correspondentieadres:
Postbus 1023
5140 CA Waalwijk

Bezoekadres:
Burg. van der Klokkenlaan 21
Waalwijk

Tel.: 0416 – 34 99 74
Fax: 0416 – 34 73 08

* kantoorhoudende te Drunen

PER TELEFAX: 070-3651380
Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

HOGER BEROEPSCHRIFT

Waalwijk, 17 december 2007

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN
7321
17 DEC 2007
ZAAKNR. 200706797
AAN: V3
BEHANDELD: DD: PAR:

partijen : / IND
betreft : hoger beroep
uw kenmerk :
ons kenmerk : 200710267

Geachte Voorzitter, geachte Griffier,

Hierbij stelt appellant, hoger beroep in, te dezer zake woonplaats kiezende op mijn kantooradres Burgemeester van der Klokkenlaan 21 te Waalwijk, waarvan ondergetekende stelt en verklaart door appellant tot het indienen van het onderhavige hoger beroepschrift bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn.
Het hoger beroep richt zich tegen de uitspraak van de rechtbank Den Haag zittingsplaats Zwolle (07/44219) van 13 december 2007, verzonden op 13 december 2007 (**bijlage**). Ter onderbouwing van zijn hoger beroep stelt appellant thans het navolgende.

GRIEVEN:

1.Appellant stelt in zijn eerste grief dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat onder die omstandigheden zijn w-document niet kan worden aangemekt als een document in de zin van artikel 4.21 Vb.
Appellant stelt dat de overwegingen die aan dit oordeel ten grondslag liggen rechtens onjuist moeten worden geacht.
Indien de overweging van de rechtbank juist zou dat betekenen dat elke asielzoeker die de uitslag van de beslissing van de rechtbank op het beroep en verzoek in Nederland mag afwachten geen recht heeft op een W-document. Immers, appellant mag de uitkomst behandeling van beide procedures in Nederland afwachten. Deze overweging heeft verstrekkende gevolgen, omdat dit zou betekenen dat een asielzoeker zijn W-document zou behoren in te leveren en een asielzoeker zich in een AZC of waar dan ook niet meer kan legitimeren. Dat is evenwel geen staand beleid of praktijk van verweerder.
Appellant stelt dan ook dat de rechtbank tot het oordeel had behoren te komen dat zijn w-document wel een document is als bedoeld in artikel 4.21 Vb.

Op alle werkzaamheden zijn van toepassing de algemene voorwaarden, onder andere inhoudende een beperking van aansprakelijkheid, welke aan de ommezijde zijn afgedrukt. Een opdracht wordt slechts aanvaard en verricht onder de voorwaarde van aanvaarding van die algemene voorwaarden.

LANGSTRAAT ADVOCATEN

2. Appellant stelt in zijn tweede grief dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de verstrekkingen die hij ontvangt van het COA niet kunnen worden aangemerkt als voldoende middelen van bestaan.
Appellant acht deze overweging rechtens onjuist dan wel kennelijk onredelijk.
Immers, zoals uit de stukken naar voren komt, verbleef appellant tot zijn staandehouding in het AZC Schalkhaar. Appellant is een asielzoeker als elke andere die in afwachting van de beslissing van de rechtbank in een AZC verblijft. In redelijkheid kan om deze reden niet worden overwogen dat een COA-uitkering niet toereikend zijn. Indien een dergelijke uitleg rechtens juist zou zijn, zou dat betekenen dat elke asielzoeker die in een AZC verblijft in bewaring kan worden gesteld.
Appellant verzoekt u dan ook tot het oordeel te komen dat in dit geval verweerder in redelijkheid deze grond niet aan de maatregel ten grondslag heeft kunnen leggen.

3. Appellant stelt in zijn volgende grief dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat het feit er twee gronden aan de maatregel zijn komen te ontvallen er nog andere gronden zijn – in onderlinge samenhang bezien - die de maatregel kunnen dragen.
Appellant stelt dat er niet sprake is van voldoende gronden die de maatregel kunnen dragen. Appellant wijst op hetgeen is betoogd onder 1 en 2. Dat er sprake zou van een verdenking van een misdrijf is onvoldoende om de maatregel te dragen al is het maar omdat appellant was heengezonden.

4. In zijn vierde grief stelt appellant dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat verweerder de belangenafweging in zijn nadeel heeft kunnen laten uitvallen, omdat hij zich aan het toezicht zou onttrekken.
Nog afgezien van het feit dat uit een eerder verblijf in Zwitserland en Duitsland niet valt af te leiden dat hij zich aldaar aan enig toezicht heeft onttrokken en overigens ook niet uit het dossier naar voren komt, stelt appellant dat hij zich ook in Nederland niet aan het toezicht heeft onttrokken. Ten onrechte heeft de rechtbank niet het pleidooi van appellant gevolgd inhoudende dat hij zich niet onderscheid van elke andere asielzoeker die in afwachting is van de uitkomst van zijn asielprocedure en dat er derhalve geen grond is om hem in bewaring te stellen. De belangenafweging had dan ook in zijn voordeel behoren uit te vallen, omdat hij zich nimmer aan het toezicht heeft onttrokken en dat bovendien de vermelding in de politiesystemen dat hij illegaal is onjuist is, omdat hij wel de uitkomst van de procedures in Nederland mag afwachten en zich daarmee derhalve daarmee niet onderscheid van elke andere asielzoeker.

5. Nu de rechtbank het beroep gegrond had behoren te verklaren, stelt appellant dat hem schadevergoeding had behoren te worden toegekend.

REDENEN WAAROM: appellant zich tot u wendt met het verzoek zijn hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage – zittingsplaats Zwolle te vernietigen, de opheffing van de maatregel te bevelen en schadevergoeding toe te kennen alsook verweerder in de proceskosten te veroordelen.

Hoogachtend,

R.C. van den Berg

Op alle werkzaamheden zijn van toepassing de algemene voorwaarden, onder andere inhoudende een beperking van aansprakelijkheid, welke aan de ommezijde zijn afgedrukt. Een opdracht wordt slechts aanvaard en verricht onder de voorwaarde van aanvaarding van die algemene voorwaarden.